

[Himmelstrup.]

delse med vareforsyningslovens forlængelse, fortsætter tinget behandlingen af dagsordenen.“

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler, at spørgsmålet om gennem den økonomiske politik at muliggøre fortsættelsen af handelens liberalisering må indgå i forhandlingerne mellem regeringen og rigsdagen i forbindelse med vareforsyningslovens forlængelse, fortsætter tinget behandlingen af dagsordenen.“

Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Bertel Dahlgaard: Som det fremgår af det forslag til dagsorden, der nu blev stillet af det ærede medlem hr. Himmelstrup på hans og mine vegne, har vi den anskuelse, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts forslag om motiveret dagsorden ikke har nogen som helst naturlig tilknytning til den sag, der behandles her i dag. Det fremgår jo alene deraf, at de spørgsmål, vi her behandler, er der fuldstændig enighed om mellem alle rigsdagens partier. Jeg håber da også, at den højtærede formand vil påskønne, at jeg et øjeblik vender tilbage til de sager, der er på dagsordenen.

Det radikale venstre kan anbefale, at Danmark tiltræder Ancey-overenskomsten, ligesom vi kan anbefale de foreslåede ændringer i den danske toldlov, som er en forudsætning for opnåelsen af de toldpolitiske indrømmelser, som andre lande har givet Danmark tilsagn om. Det kan, som det er sagt af tidligere talere, synes beskedent, hvad der her er opnået, men jeg vil alligevel gerne bede det høje ting erindre, at det, der er opnået, ikke kan måles alene ved de direkte aftaler mellem disse andre lande og Danmark. Vi må erindre, at i kraft af den mestbegunstigelsesklausul, der gælder mellem Danmark og de fleste andre lande, vil også alle de toldnedsættelser og toldbindinger, som i Ancey er aftalt mellem alle andre lande indbyrdes, få gyldighed overfor Danmark på ganske samme måde, som vi i kraft af mestbegunstigelsesbestemmelserne fik fordel af samtlige de toldinrømmelser, der aftaltes mellem landene i 1947 i Genève. Det forekommer mig, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft burde erindre denne kendsgerning, idet det jo er meget afgørende

med hensyn til det spørgsmål, det ærede medlem talte om: at Danmark stod vanskeligt i forhandlingen med andre lande med meget høje toldsatser på grund af de danske på mange områder relativt lave toldsatser. Det ærede medlem glemmer, at alle de toldnedsættelser, der fremkommer mellem de lande, som har høje toldsatser, *eo ipso* også kommer Danmark tilgode. Derfor er svagheden i Danmarks stilling i de toldpolitiske forhandlinger ikke af det omfang, som man fik indtryk af gennem det ærede medlems udtalelser.

Der er for os ingen tvivl om, at Ancey-overenskomsten er et skridt fremad på den rigtige vej. Internationale aftaler om gensidige indrømmelser må Danmark støtte og fremme mest muligt, og jeg vil håbe, at de planlagte forhandlinger på dette område vil bringe nye gode resultater.

Disse bestræbelser på det toldpolitiske område må selvfølgelig ses i belysning af hele Marshallplanens liberaliseringspolitik. Det er rigtigt, at jo stærkere liberaliseringen fremmes, des større forpligtelse har de lande, der deltager deri, til at fortsætte med en gradvis nedsættelse af landenes toldsatser, og des større forpligtelse har disse lande til at ophæve bestående forskellige priser på råstoffer. Visse lande opretholder jo for tiden højere råstofpriser overfor andre lande end overfor den hjemlige industri. På disse områder kan der ikke være tvivl om Danmarks stilling, og der kan ikke være tvivl om, at der vil være fuldstændig enighed om denne stilling her i tinget. Den dagsorden, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft foreslår angående spørgsmålet om tillid eller ikke-tillid til den nuværende regering i al almindelighed — det er jo efterhånden blevet skik, efter min mening en dårlig skik, at næsten enhver behandling her i tinget afsluttes med, at der stilles forslag om en dagsorden —, har jo intet med den sag at gøre, der her foreligger.

Spørgsmålet om fortsættelse af liberaliseringen kommer, som det udtales i den dagsorden, det ærede medlem hr. Himmelstrup og jeg har foreslået, til behandling i den kommende måned. Det radikale venstre ønsker at tage standpunkt til sagerne, efterhånden som de foreligger, og tilstanden i dag med hensyn til liberalisering vil jeg karakterisere på følgende måde: det faktiske, der foreligger i dag, er, at Danmark i hvert tilfælde har liberaliseret ligeså meget som eller mere end de fleste andre lande. Endvidere, at de næste aktive skridt med henblik på liberalisering må regnes først og naturligt at indtræde i løbet af nogle må-